

ØSTRE LANDSRETS D O M

Afsagt den 27. januar 2020 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Lone Dahl Frandsen og Christian Wenzel (kst.) med domsmænd).

18. afd. nr. S-1308-19:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Christina Schønsted, besk.)

Retten i Hillerøds dom af 29. april 2019 (9-5707/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftet, og at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud efter rettens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, subsidiært § 24, nr. 2, jf. § 32.

T har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og A, B, C, D, Nanna Kruse, politiassistent Henrik Brodt Matzen, E, H, J, K, og retsmediciner Steen Holger Hansen. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet L.

De i byretten af vidnerne G, I, politiassistent Lise Rostock og Rikke Brandt afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret bl.a., at hun det seneste år har boet i Z-by. Efter F's død har hun ikke haft kontakt med hans familie, men hun har fortsat nogle gange om ugen kontakt med E, og på Facebook har hun i begrænset omfang korrespondance med H.

Hun havde et normalt forhold til F. De skændtes indimellem om hestene, herunder om arbejdet med dem og hestepriserne, men hun husker ikke specifikke hændelser, og de blev

aldrig uvenner. Det var F, der bestemte, men som daglig leder af hestestalden blev hun involveret i beslutninger angående hestene. F var et godt menneske, men han var ikke vant til at blive sagt imod, og hun er meget ærlig og siger tingene ligeud. Hendes forhold til F's børn var godt, men der var ikke tale om tætte relationer.

E, der var vært ved julefrokosten den 27. december 2017, er en tidligere nabo, med hvem hun har en fælles interesse for heste. E er gammel og bor alene, og hun passer derfor lidt på ham. F kendte hverken E eller de øvrige gæster til julefrokosten, og hun mener ikke, at hun forklarede anderledes herom i byretten. Der var ikke nogen, der blev fulde til julefrokosten, og selv drak hun ikke mere end et par øl, fordi hun bagefter skulle fodre heste. Da F kom for at hente hende fra julefrokosten, blev han budt indenfor, men hun husker ikke, hvornår hun og F kørte tilbage til gården. Hun forklarede muligt til politirapport af 8. januar 2018, at de forlod julefrokosten omkring kl. 23.00, og at de var tilbage på gården omkring kl. 23.10 – 23.15. Der var en god stemning mellem hende og F under køreturen hjem, og tilbage på gården kørte F forbi hendes hus og direkte videre til hestestalden, hvor hun blev sat af ved møddingen. Hun gik gennem porten til staldlængen ved møddingen, men så forinden, at F bakkede bilen, og hun antog, at han kørte til hendes bolig, hvor de havde aftalt at overnatte sammen den pågældende nat. Mens hun var i stalden, så hun lys på gårdspladsen og hørte en bil komme. Hun åbnede den blå port i staldlængen til venstre for hovedbygningen, men hun kunne på grund af billygterne ikke se, hvem der sad i bilen, og hun lukkede derfor porten igen og fortsatte arbejdet med at fodre heste. Det tog 10-15 minutter at fodre hestene, hvorefter hun forlod staldbygningen gennem porten ved møddingen og gik i retning mod sin bolig. En lampe på staldbygningen tændte, da hun gik mod grusstien, og som forklaret i byretten så hun herefter F komme gående imod sig og falde om. Hun var på intet tidspunkt ved sin egen bolig, før ambulancen var kørt med F, og det er derfor ikke rigtigt, når H har forklaret, at hun hørte hendes stemme i boligen omkring kl. 23.30. Hun bemærkede ingen skader på F, da han hentede hende fra julefrokosten, og hun har ingen idé om, hvorledes han har fået dem.

Det kan godt passe, at hun til politirapport af 8. januar 2018 forklarede, at hjerteløberen gav hende en telefon, der viste sig at være hendes, men hun husker det ikke nærmere, ligesom hun fortsat ikke husker, at hun omkring kl. 23.30 fem gange ringede til F's telefon. Da ambulancen var kørt med F, og hun kom tilbage til sin bolig, smadrede hun i chok over, at F var død, med sin højre hånd ruden i bryggersdøren. Umiddelbart herefter fik hun et astmafald

og gik derfor ud til F's bil for at lede efter sin astmaspray, men hun kan ikke forklare, hvorfor hun i den forbindelse afsatte blod mange forskellige steder både i og uden på bilen.

Det er rigtigt, at hun vedrørende politiets fund af blod i F's bil til politirapport af 8. januar 2018 forklarede, at hun ikke havde lagt mærke til blod i bilen, men at hun forestillede sig, at det kunne være F's næseblod, da han ofte havde næseblod. Det var først senere, at hun kom i tanke om, at hun, efter at hun med hånden havde knust ruden i bryggersdøren, ledte efter sin astmaspray i F's bil, således som hun forklarede under en samtale med en politiassistent som gengivet i rapport af 17. januar 2018. Det er dog rigtigt, at hun til politirapport af 15. marts 2018 fastholdt de forklaringer, hun havde afgivet til politirapporterne af 28. december 2017 og den 2. og 8. januar 2018, men med de ændringer, der fremgik af hendes samtale med politiassistenten den 17. januar 2018.

De briller, der påført hendes blod blev fundet i hendes udendørs affaldscontainer, var nogle, der havde ligget på bænken i hendes bryggers, og som hun var kommet til at sætte sig på. Hun kan ikke huske, hvornår det skete, men det var nok dagen efter, at F var afgået ved døden. Hun ved ikke, hvorledes brillerne var kommet til at ligge på bænken, og hun kan ikke huske, at hun skulle have bøjet dem. Hun husker heller ikke, om det var de briller, som F bar den 27. december 2017 om aftenen. Hun ved ikke, hvorfor hun ikke oplyste om brillerne i forbindelse med afhøringen af hende til politirapport af 2. januar 2018, som hun gennemlæste og havde rettelser til, udover at hun da blot forsøgte at besvare politiets spørgsmål, så godt hun kunne.

Vidnet A har supplerende forklaret bl.a., at det godt kan passe, at hun til politirapport af 2. januar 2018 forklarede, at hun og hendes kæreste, L, den 27. december 2017 kom tilbage til gården ca. kl. 23.20. De parkerede bilen ved staldlængen til venstre for hovedbygningen og parallelt med denne, og således at bilens lygter var rettet mod staldlængen for enden af gårdspladsen. Som hun husker det, havde de standset bilens motor og skulle til at tage deres ting ud af bilen, da tiltalte åbnede den blå port i staldlængen til venstre for hovedbygningen, men hun husker ikke, om bilens lygter da var slukket. Som forklaret i byretten så tiltalte på hende og L uden tegn på genkendelse eller smil og lukkede derpå porten igen, hvilket hun fandt mærkeligt. Hun og L gik ind i hovedbygningen, og højst 5-10 minutter senere bankede tiltalte på. Tiltalte græd og talte rigtig meget, men hun kan ikke huske, hvad tiltalte sagde, da hun selv var meget påvirket af situationen. Da familien efterfølgende var samlet, var tiltalte

vred og oprørt. Tiltalte fyldte meget i lokalet, og tiltaltes reaktion var voldsom i betragtning af, at det var hende og hendes brødre, der havde mistet deres far. Akutlægen anbefalede en obduktion med henblik på at få undersøgt, om hjertestoppet kunne have en genetisk årsag, da det var påfaldende, at en så relativ ung mand fik hjertestop. Hun, L og akutlægen havde en samtale om tiltaltes lidt mærkelige opførsel. Da politiet senere kom, var tiltalte blevet mere rolig.

Vidnet L har forklaret bl.a., at han er kæreste med A. Han havde kun mødt tiltalte et par enkelte gange, og han kendte hende derfor ikke særlig godt. Den 27. december 2017 var han og A tilbage på gården omkring kl. 23.20-23.30, og da de parkerede bilen ved staldlængen til venstre for hovedbygningen, stak tiltalte hovedet ud af en dør til venstre for porten i denne længe. Tiltalte så meget forskrækket ud og trak straks døren til sig igen uden at hilse på dem, og han sagde derfor til A, at det vel nok var en ”varm velkomst” at få. Han kan ikke huske, om bilen var standset, men selv om bilens lygter muligt fortsat var tændt, gjorde tiltalte ikke tegn til, at hun blev blændet heraf.

Der gik kun få minutter, fra han og A var kommet ind i hovedbygningen, til det bankede kraftigt på døren. Da han åbnede døren, så han, at tiltalte var på vej væk, hvorfor han råbte efter hende. Hun kom tilbage og fortalte, at F var faldet om, og sammen løb han og tiltalte gennem staldlængen for enden af gårdspladsen og ud på grusstien, hvor F lå. Han gik straks i gang med at give hjertemassage, alt imens tiltalte flere gange højlydt gentog, hvad der var sket i løbet af aftenen. Der var telefonisk forbindelse med alarmcentralen, og på et tidspunkt, da der var problemer med at styre hjertemassagen, følte han, at tiltalte modarbejdede arbejdet hermed så meget, at han råbte ”hold kæft” til hende. Da akutlægen senere orienterede den samlede familie, var tiltalte også den, der var mest højlydt, og som fyldte mest, og på et tidspunkt bad akutlægen tiltalte om at tage sig sammen. Tiltaltes måde at være ked af det på virkede påtaget. Han fortalte akutlægen, at tiltalte havde forklaret, at hun og F var kommet hjem fra en julefrokost og sammen havde fodret hestene, men at dette ikke hang sammen med, at han og A netop havde set tiltalte ved stalden, og at F var faldet om et stykke fra stalden. Akutlægen var enig i, der var noget ”fishy” ved tiltaltes opførsel.

Han sagde flere gange til tiltalte, at hendes forklaring ikke hang sammen, og tiltalte ændrede herefter forklaring til, at F havde hentet hende fra en julefrokost og sat hende af ved stalden,

og at hun alene havde fodret heste, mens F var kørt videre til hendes bolig, hvor de sammen skulle overnatte. Det var tiltaltes seneste forklaring, som han oplyste om i forbindelse med afhøringen af ham til politirapport af 3. januar 2018, og han fortalte da ikke om tiltaltes tidligere anderledes forklaring, da han på dette tidspunkt tænkte, at tiltalte i situationen ikke havde fået alle detaljer med.

Vidnet B har supplerende forklaret bl.a., at tiltalte virkede oprevet og frustreret, og da familien ikke rigtig kendte hende, var det akavet, at hun var til stede, når familien i stor sorg samledes i køkkenet. Det var endvidere besynderligt, at tiltalte kort efter gik ovenpå til hans fars soveværelse. Da politiet havde forladt gården, fulgte han tiltalte hjem, idet han kunne mærke på sine søskende, at de ikke kunne "rumme" tiltalte. Da han og tiltalte kom til tiltaltes bolig, spurgte han hende, om han skulle gå med indenfor, men hertil svarede tiltalte meget bestemt, at det skulle han ikke. Hans fars bil holdt ud for tiltaltes bolig, og da han satte sig ind i bilen for at køre den tilbage til gården, blev han chokeret, da han konstaterede, at der var blod i den, og han skyndte sig derfor tilbage til gården, hvorfra han ringede til politiet. Et eller to døgn senere nævnte han over for tiltalte, at der var blod i hans fars bil, men han kan ikke huske tiltaltes reaktion herpå. Det kan godt passe, at han til politirapport af 3. januar 2018 forklarede, at tiltalte havde fortalt ham, at hans far havde stillet en buket blomster til hende i hendes bolig, som hun havde set, efter at hans far havde kørt hende hjem fra julefrokosten, og inden hun gik til stalden for at fodre hestene.

Han havde ikke mødt tiltalte ret mange gange, og han kendte hende derfor ikke særlig godt. Han talte relativt meget med sin far om farens forhold til tiltalte, da han gerne ville passe på sin far og vise interesse. Faren fortalte herunder om en episode til en fest hos nogle venner, hvor tiltalte var blevet så ophidset, at faren måtte få en ven til at hente hende og køre hende hjem, og at faren herefter havde lagt tiltalte "på is". Der er for ham ingen tvivl om, at tiltalte har et voldsomt temperament, og hans far var meget klar i mælet om, at han og tiltalte ikke skulle flytte sammen. Faren trak sig normalt fra konflikter, og faren skulle provokeres rigtig meget, før han blev vred.

Vidnet C har supplerende forklaret bl.a., at det godt kan passe, at han til politirapport af 3. januar 2018 forklarede, at den kvinde, som kom ham i møde, da han ankom til gården, og som havde en strikket sweater og lange bukser på, muligt også havde støvler på, men han husker

det ikke længere. Det er rigtigt, at han tre gange blev afhørt af politiet, og at han da forklarede, at han på jorden omkring afdøde fandt en mobiltelefon og en nøgle, som kvinden, der var kommet ham i møde, sagde, var hendes, og som han derfor udleverede til hende. Det er også rigtigt, at han under den anden afhøring hos politiet specifikt blev spurgt om, hvorvidt han også fandt et par briller, og hertil svarede benægtende. Det var først omkring en måned senere, at han kom i tanke om, at der på jorden omkring afdøde også lå et par briller, således som han forklarede i byretten.

Vidnet D har supplerende forklaret bl.a., at han ikke oplevede nogen unormal eller mistænkelig adfærd fra de pårørende, og at han ikke bemærkede, om der lå et par briller på jorden omkring afdøde.

Vidnet Nanna Kruse har supplerende forklaret bl.a., at hun rettelig først fik mistanke om noget mistænkeligt, efter at hun havde talt med de pårørende. Det kan godt passe, at hun som angivet i udskriften fra alarmopkaldet den 28. december 2019 da udtalte, at hun fandt tiltalte "lidt ejendommelig" og "psykisk særdeles ejendommelig". Det lyder rigtigt som gengivet i hendes forklaring til politirapport af 2. januar 2018, at hun da udtalte, at tiltalte virkede beruset, vred og aggressiv. Det var usædvanligt, at hun på denne måde over for politiet gav udtryk for, at der var noget "uldent" ved dødsfaldet, som hun ikke i øvrigt nærmere kan uddybe.

Vidnet politiassistent Henrik Brodt Matzen har supplerende forklaret bl.a., at han og en kollega blev sendt til gården på grund af et mistænkeligt dødsfald, men ambulanceredderne på stedet var overbeviste om, at afdøde var død af en blodprop i lungen. Der var ingen tvivl om, at familien var utilfreds med denne melding, idet familien mente, at noget var galt, og navnlig fastholdt afdødes datter dette, men uden nærmere at kunne konkretisere det, bortset fra, at tiltalte skulle have udvist en besynderlig adfærd ved stalden. Han og hans kollega kunne ikke konstatere tegn på, at afdøde skulle have været udsat for vold, og da de forlod stedet, var de ikke i tvivl om, at afdøde var faldet om som følge af en blodprop. De havde dog ikke kørt længe, før de blev sendt tilbage til gården, idet der var konstateret blod i afdødes bil. De undersøgte bilen, men tænkte, at blodet kunne skyldes afdødes opkast efter blodproppen i lungen.

Vidnet E har supplerende forklaret bl.a., at han og tiltalte er gode venner, og at de har en fælles interesse omkring heste. De spiste middag sammen flere gange om måneden, også efter at tiltalte var flyttet fra Y-by, og det seneste år har de set hinanden 1-2 gange om måneden, og de er således fortsat venner. Som forklaret i byretten blev der ikke drukket meget til julefrokosten hjemme hos ham, og selv fik han nok kun 4-5 genstande, da han skulle på arbejde den følgende morgen kl. 05, og han lagde ikke mærke til, hvor meget tiltalte fik at drikke. Det er rigtigt, at han tog fotos i løbet af aftenen, og at han ikke ville udlevere dem til politiet, da de var private.

Vidnet H har supplerende forklaret bl.a., at hun og tiltalte havde et udmærket forhold, da de begge arbejdede på F's gård. Efterfølgende har de skrevet lidt sammen på Facebook, og de har også tilfældigt mødt hinanden et par gange i forbindelse med heste.

I boligen, som tiltalte, hun og G boede i, havde hun et værelse, der vendte mod syd ud mod haven. Værelset havde det 3. og 4 vindue regnet fra øst (foto, ekstrakten s. 141) og havde således væg op til tiltaltes køkken. Som forklaret i byretten hørte hun den pågældende aften, inden hun omkring kl. 23.30 faldt i søvn, tiltaltes stemme, som var skinger, oprørt, meget ked af det og grædefærdig, men hun kunne ikke høre, hvad tiltalte sagde. Det var ikke længe, at hun hørte tiltaltes stemme, men dog i mere end de tre sekunder, som hun forklarede i byretten.

Vidnet J har supplerende forklaret bl.a., at F var konfliktsky, og han brød sig ikke om at skændes. Han var en sød, kærlig og omsorgsfuld far og ægteemand og ikke en, der blev jaloux. Hun talte ofte med F efter skilsmissen, og de var jævnligt sammen i forbindelse med arrangementer hos fælles venner. Hun var glad på F's vegne over, at han havde fået en kæreste, som hun dog kun havde mødt to gange tidligere.

Den pågældende aften kørte hendes datter, A, og A's kæreste, L, omkring kl. 23.00 fra hendes bopæl for at overnatte hos F, hvilket er en køretur, som højst tager fem minutter. Det kan godt passe, at hun til politirapport af 2. januar 2018 forklarede, at A og L kørte fra hende omkring kl. 23.15-23.30, men hun har ingen sikker tidsfornemmelse. Det kan godt passe, at hun også forklarede, at F havde været meget glad i den tid, han havde kendt tiltalte, og at F og tiltalte virkede meget forelskede og glade for hinanden. Hun forklarede muligvis også, at tiltalte den

pågældende nat virkede meget chokeret og bare stod og rystede, men hun husker derimod ikke, at tiltalte skreg.

Vidnet K har supplerende forklaret bl.a., at han ikke kan erindre, at F nogensinde har taget en rigtig diskussion. F fortalte jævnlige, at der var lidt ”bump på vejen” i forhold til tiltalte, men han kom aldrig med specifikke eksempler herpå, og F var i øvrigt glad i sin hverdag, selv om det således var ”op og ned” i forholdet mellem ham og tiltalte. For ham var F og tiltalte ikke det ideelle par, da de var meget forskellige, navnlig var F meget rolig, mens tiltalte klart var mindre rolig. F fortalte på et tidspunkt, at tiltalte havde sagt til ham, at de skulle forloves i 2018 og giftes i 2019, men at han havde sagt til hende, at det ikke kom til at ske. Det kan godt passe, at han til politirapport af 15. januar 2018 forklarede, at F undlod at tage telefonen, når han og tiltalte var uvenner, da F aldrig indgik i konflikter, hvilket han ikke kunne undgå, hvis tiltalte ringede til ham i ophidset tilstand.

Vidnet retsmediciner Steen Holger Hansen har supplerende forklaret bl.a., at intet tydede på, at afdøde var faldet forover og havde slået sit hoved mod gårdspladsen, idet afdøde i så fald ville være påført flere ukarakteristiske skader, navnlig i form af hudafskrabninger. Afdøde havde derimod tre til fire ensartede læsioner med et karakteristisk udseende, som måtte være påført med en genstand med en firkantet form, som derfor ikke kunne være en kniv eller syl. Sårrenderne var flossede, ligesom der var hudafskrabninger omkring sårene, hvorfor læsionerne snarere måtte være påført med en stump end en spids genstand, og bedste bud var en skruetrækker, som afdøde mindst tre gange og muligt fem til seks gange var blevet ramt af i ansigtet. Kun det ene stik (læsion 7) var gået i dybden, og det er en tilfældighed, at dette stik ikke havde ramt andre vitale dele i området end muligt nervus vagus. De øvrige stik var ikke gået i dybden, da de var standset af kraniet. Huden er forholdsvis sej at trænge igennem selv med en kniv, men er kniven først trængt herigennem, fortsætter den let videre i dybden, medmindre den rammer knogler eller muskulatur. En skruetrækker er ikke spids som en kniv, og det kræver således stor kraft at trænge gennem huden med en skruetrækker.

De tre identiske læsioner på afdødes ryg (læsion 11) kan heller ikke være påført afdøde ved et fald, da det ikke er sandsynligt, at man ved et fald samtidig påføres tre identiske læsioner. Læsionerne havde en form svarende til, at de kunne være påført ved kraftige spark med en støvle- eller skosnude, mens afdøde lå ned.

Afdøde havde et forstørret hjerte med svær åreforkalkning med forsnævninger af kranspulsårerne og mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg. Man kan leve med ret svære åreforkalkninger, da blodet i så fald søger andre veje, og man kan have et meget dårligt hjerte uden symptomer herpå. Der blev ikke påvist blodpropper ved obduktionen, men noget tydede på, at afdøde på et tidspunkt havde haft en blodprop i hjertet.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun den 15. februar 2018 flyttede tilbage til Norge, hvor hun siden har boet. I det seneste år har hun dog været i Danmark en til to gange om måneden med ophold af forskellig længde, da hun har en kæreste i Danmark, hvor hun også fortsat har heste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmål

Det må lægges til grund, at F den pågældende aften i bil hentede tiltalte fra en julefrokost, og efter tiltaltes forklaring var de omkring kl. 23.10 – 23.15 tilbage på F's gård, hvor der da ikke var andre personer til stede. Efterfølgende ankom A og L til gården, og A og L havde kun opholdt sig få minutter i hovedbygningen, da tiltalte bankede på og fortalte, at hun netop havde set F falde om ved ridehuset. A foretog kl. 23.42 opkald til alarmcentralen, hvorefter en ambulance og senere en akutlæge ankom til stedet, hvor akutlægen kl. 00.28 erklærede F død, og kl. 02.05 kørte ambulancen med F fra gården.

Obduktionen af F og efterfølgende undersøgelser viste, at F havde en svær hjertesygdom i form af forstørret hjerte med svær åreforkalkning med forsnævninger af kranspulsårerne samt bindevævsdannelse og mulig betændelse i venstre hjertekammers forvæg. Obduktionen viste endvidere, at F i ansigtet havde tre stiklæsioner, som udseendemæssigt var identiske, og som muligt kunne være påført med en skruetrækker. Den ene stiklæsion ved venstre kæberand var ca. 5 cm dyb, og stikkanalens forløb var i tæt relation til flere nerver, som har betydning for hjertets pulsfrekvens, og som ved stimulering kan medføre langsommere puls og i nogle tilfælde hjertestop. På lænderyggen havde F tre identiske trapezformede læsioner, som med stor kraft kunne være påført med en støvlespids svarende til spidsen af tiltaltes støvler.

Ifølge de lægelige oplysninger, herunder Retslægerådets udtalelse, var årsagen til dødens indtræden akut hjertesvigt som følge af de svære hjerte- og hjertekarforandringer, idet hjertesvigtet muligt var udløst af de påviste læsioner, særligt stiklæsionen ved kæben. De påviste svære hjerte- og hjertekarforandringer var i sig selv tilstrækkelige til at fremkalde pludselig uventet hjertedød som følge af hjertearytmi, men påførelsen af læsionerne kunne være medvirkende årsag hertil. Specielt stiklæsionen ved kæben, hvor stikkanalens forløb var i tæt relation til flere nerver, som har betydning for hjertes pulsfrekvens, men også anden fysisk vold eller psykisk ophidselse kunne i forbindelse med den påviste svære hjertelidelse udløse et hjertestop. Ifølge Retslægerådet er det sandsynligt, at der var en sammenhæng mellem påførelsen af de anførte læsioner, den svære hjertesygdom og dødens indtræden.

Landsretten finder, at det må lægges til grund, at F den pågældende aften mellem omkring kl. 23.10 – 23.15 og kl. 23.40 blev påført de nævnte tre stiklæsioner i ansigtet og tre læsioner på ryggen. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte var den sidste person, der så F i live.

Tiltalte har forklaret, at da hun og F den pågældende aften omkring kl. 23.10 – 23.15 kom tilbage til gården, kørte F direkte til staldene, hvor han satte hende af, for at hun kunne fodre heste, og hun antog, at F herefter kørte til hendes bolig på naboejendommen, hvor de havde aftalt at overnatte sammen. Da hun havde fodret hestene og til fods var på vej til sin bolig, kom F gående imod hende og faldt om. Hun var klar over, at familiemedlemmer til F i mellemtiden var ankommet til hovedbygningen, og hun kontaktede derfor straks disse.

Tiltalte har ingen forklaring på de læsioner, som F var påført i ansigt og på ryg. Hun har heller ingen forklaring på, at en undersøgelse af hendes telefon har vist, at hun den pågældende aften kl. 23.24 og kl. 23.32 foretog henholdsvis tre og to forgæves telefonopkald til F telefon. Om F's briller, der bøjet sammen på midten og påført hendes blod blev fundet i hendes udendørs affaldscontainer, har hun forklaret, at hun kom til at sætte sig på brillerne, der lå på en bæk i hendes bryggers, men hun har ikke kunnet forklare, hvorledes brillerne herved fik den bøjede facon. Om fund af blod i F's bil forklarede tiltalte først, at det muligt stammede fra, at F havde haft næseblod, men gjort bekendt med, at undersøgelser havde vist, at blodet stammede fra hende, ændrede hun forklaring til, at hun efter at have beskadiget sin hånd ved rudeknusning havde været i F's bil for at lede efter sin astmaspray. Tiltalte har imidlertid ikke kunnet forklare, hvorfor hendes blod herved blev afsat adskillige steder både inde i og uden

på bilen. I relation til H's forklaring om, at hun, der havde værelse i samme bygning, som tiltalte havde sin bolig i, den pågældende aften, før hun omkring kl. 23.30 faldt i søvn, hørte, at tiltalte var kommet hjem, idet hun hørte tiltaltes stemme i et højt stemmeleje, og at stemmen var oprørt, skinger og ked af det, har tiltalte forklaret, at det ikke er rigtigt, da hun efter julefrokosten først var hjemme i sin bolig, efter at ambulancen kl. 02.05 havde forladt gården.

På denne baggrund finder fem voterende, at det er ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring, og at der herefter er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at det er tiltalte, der har påført F de tre stiklæsioner i ansigtet og de tre læsioner på ryggen som beskrevet ved obduktionen. Efter de lægelige oplysninger, herunder Retslægerådets udtalelse, og da F ikke havde symptomer fra sin alvorlige hjertelidelse, finder disse voterende endvidere, at læsionerne, herunder særligt stiklæsionen ved kæben, må anses for at have været medvirkende årsag til, at F afgik ved døden. I det anførte omfang stemmer disse voterende herefter for, at tiltalte er skyldig i tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Én voterende finder ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis, hvorfor denne voterende stemmer for at frifinde tiltalte.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straf

Straffen fastsættes efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Udvisning

Tiltalte er norsk statsborger og har bopæl i Norge. Hun er idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, og udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig har herefter hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5. Da tiltalte er EØS-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b, jf. § 2, stk. 3, jf. stk. 1, og EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU/EØS-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise en EU/EØS-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I. mod Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid, Tyskland), præmis 30.

Tiltalte er dømt for et groft, umotiveret overfald, hvor hun med et redskab, formentlig en skruetrækker, tildelte forurettede stiklæsioner i ansigtet, hvoraf et stik gik 5 cm i dybden og var medvirkende årsag til, at forurettede afgik ved døden. På denne baggrund finder landsretten, at tiltaltes adfærd, uanset at tiltalte ikke tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at udvisning kan ske begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, og artikel 28, stk. 2.

Der skal herefter foretages en proportionalitetsvurdering, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1. Ved denne vurdering skal der bl.a. tages hensyn til Menneskerettighedsdomstolens praksis vedrørende Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for privat og familieliv, jf. herved artikel 7 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

T er som nævnt idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for et groft, umotiveret overfald, hvor hun med et redskab, formentlig en skruetrækker, tildelte forurettede stiklæsioner i ansigtet, hvoraf et stik gik 5 cm i dybden og var medvirkende årsag til, at forurettede afgik ved døden. Tiltalte er født og opvokset i Norge, hvor hun har boet hele livet, bortset fra at hun i perioder fra 1994 til februar 2018 sammenlagt har boet ca. 4½ år i Danmark. Hun er ikke gift og har ingen børn, og hele hendes familie bor i Norge, hvortil hun senest flyttede tilbage i februar 2018. Tiltalte har fået en kæreste i Danmark, hvor hun fortsat har heste opstaldet.

Landsretten finder, at tiltaltes tilknytning til Danmark er begrænset, og at hendes altovervejende tilknytning er til Norge. Herefter og efter arten og grovheden af tiltaltes kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig ikke er et uproportionalt indgreb i strid med opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1, samt Menneskerettighedskonventionens artikel 8 og EU-Charterets artikel 7.

Tiltalte udvises derfor med indrejseforbud for bestandig.

T h i k e n d e s f o r r e t :

T straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.